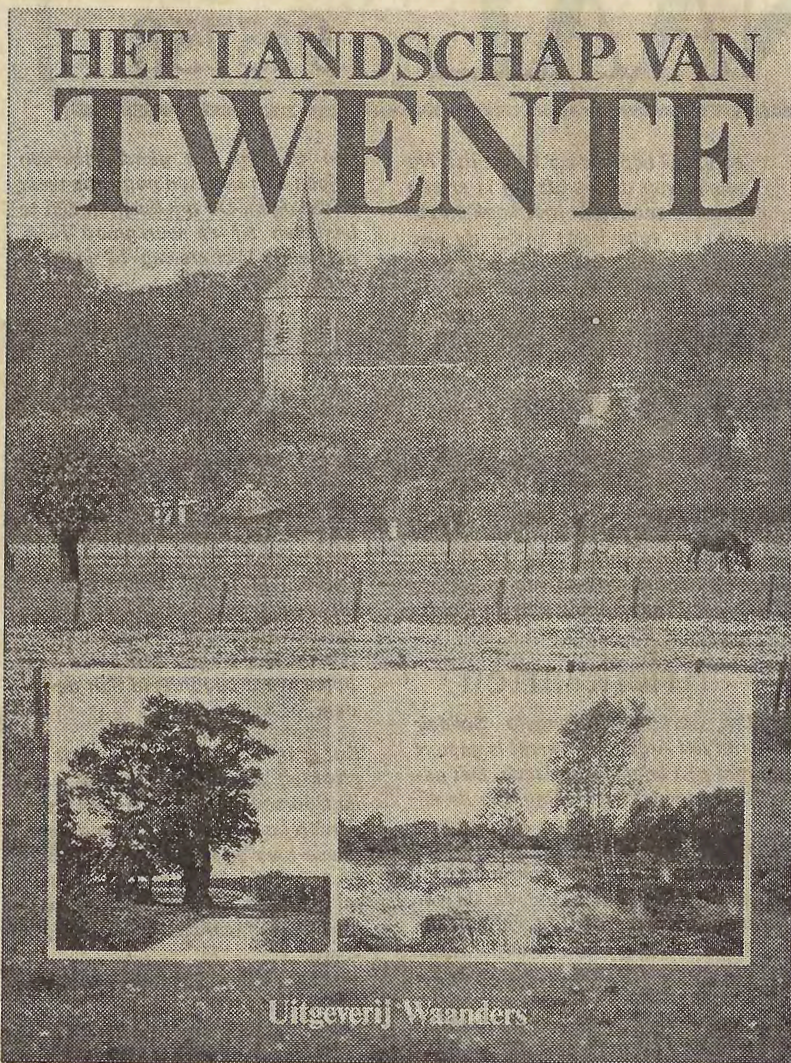

17/11 '81

„Het landschap van Twente”

Pleidooi voor behoud Twentse landschap bij boekpresentatie

Denekamp - „Een landschap, dat vraagt om erkenning en waardering ook naar de toekomst toe”. Die karakteristiek spelde mr. J.L.M. Niers, commissaris van de Koningin in Overijssel maandagmiddag de regio Twente op bij de presentatie van het nieuwe boek over het Twentse landschap van de journalist-publicist Harry Wonink uit Hengelo. Mr. Niers, die het eerste exemplaar van het boek uit handen van de Zwolse uitgever W.J.G.M. Waanders ontving, merkte verder over Twente op dat datgene wat generaties voor ons bewaard hebben, behouden dient te blijven. In het licht om dat mogelijk te maken zei hij dit nieuwe boek over Twente te zien, een opmerking waaraan Waanders toevoegde dat volgend jaar reeds het vervolg op dit boek zal verschijnen. De Twentse journalist/schrijver Adriaan Buter zal bij die gelegenheid zijn licht over dorpen en steden in Twente laten schijnen.

Het nieuwe boek werd gepresenteerd in Huize Singraven bij Denekamp, waar de auteur een toelichting op zijn werk gaf, daarin bijgestaan door fotograaf Ger Dekkers, die de (vaak romantische) foto's voor het nieuwe boek maakte. Wonink zei daarbij dat hij „als betaalde wandelaar” zijn lezers bij de hand neemt door Twente. „Wat ik heb waargenomen, probeer ik in een gezellige stijl te vertellen”, aldus Harry Wonink die verder opmerkte dat zijn

● Op dit nieuwe boek over Twente komen wij later in een bespreking terug.

boek weinig pretenties heeft, uitgezonderd dan dat het een aanzet wil geven tot verdieping van de kennis over de diverse aspecten van het Twentse landschap. „De moderne landbouwmethoden hebben dit landschap zeer veel kwaad gedaan”, aldus Wonink, die vond dat het niet nodig was geweest dat op zo grote schaal groepen berken zijn omgehakt.

Hij zei verder dat het de hoogste tijd is om aan te geven hoe de waarden van dit landschap het beste kunnen worden gehandhaafd. Twente hoeft wat de auteur betreft niet bevroren te worden, maar er zou naar zijn mening wel meer bereidheid mogen worden

getoond de landschappelijke waarde er van te begrijpen en daar wat meer rekening mee te houden.

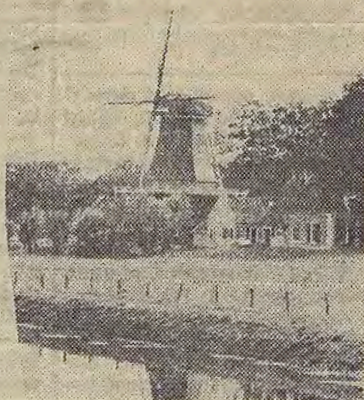
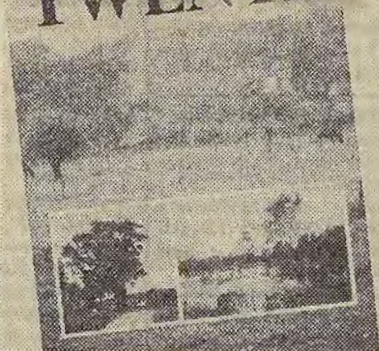
Dit kan volgens hem betekenen dat er een einde komt aan het dicht laten slibben van de nog open landbouwgebieden door nieuwe vestigingen die nauwelijks meer agrarisch zijn te noemen.

Het zal ook betekenen dat de weinige essencomplexen, die er nog over zijn, beekdalen en veenkoloniale ontginningen vóór alles moeten vrijblijven van bebouwing, egalisaties en afgravingen. Ook houdt het in dat paal en perk moet worden gesteld aan het domweg storten van vuil en drijfmest. (Vorig jaar werden in verband hiermee dertig boeren verbaliseerd). In de visie van Harry Wonink hoeft de Twentse boer niet als parkwachter op te treden van een natuurgebied en hoeft ook de recreatie niet te worden uitgebannen. Wat het laatste betreft zou de natuur volgens hem juist meer ten dienste van de recreatie kunnen worden gesteld. Gebieden, waarvoor nu verboden toegang geldt, zouden volgens Wonink toegankelijk moeten worden voor de wandelaar.

Harry Wonink pleit ook voor het stimuleren van aan het landschap aangepaste bebouwingen, het veilig stellen van natuurgebieden door uitruil van (landbouw)gronden en het met boeren op vrijwillige basis afsluiten van beheers- en onderhoudscontracten voor natuurterreinen die in landbouwgebied liggen.

Het landschap van Twente

HET LANDSCHAP VAN
TWENTE

2/12 '81

door Harry Wonink; foto's Ger Dekkers

De wieken van een windmolen, die boven het geboomte uitsteken, een boerderij aan de rand van een bolle es, een stil kerkje langs een weggetje, een slingerend straatje door het boerenland, ze markeren het kleinschalige karakter van het Twents landschap, uniek in ons land en van een uitzonderlijk intieme sfeer. Waar mens en natuur gedurende eeuwen in harmonie hun bescheiden gang konden gaan, is het landschap het mooist. Waar de mens, met eerbied voor de natuur, zijn stempel op het landschap drukt, geniet de bezoeker het meest. De heide ontstond als gevolg van agrarische bedrijvigheid, de bossen werden aangelegd, de houtwallen zijn geen overblijfsel van de vroegere oerwouden, maar werden opgeworpen als perceel-scheidingen. Beekjes werden vergroot om de waterafvoer te verbeteren. Eeuwenlang zijn de mensen zo bezig geweest om het Twentse land geschikt te maken voor hun bezigheden. De verscheidenheid

van het Twentse landschap is zo groot, dat men nooit uitgekeken raakt. Broekbossen en restanten veenmoeras, vennen en heidevel-den, beken, brongebieden en riviertjes, bossen en solitaire woudreuzen bepalen de grote aantrekkingskracht van het eeuwenoude Twentse cultuurlandschap, samen met die elementen die getuigen van duizenden jaren van menselijke invloed. In dit boek laten de Twentekenner Harry Wonink en fotograaf Ger Dekkers zien wat harmonieus samenspel tussen mens en natuur van een landschap kan maken. Ook de gevaren die het landschap-schoon bedreigen. Maar bovenal geeft dit boek een beeld van het ontstaan en de ontwikkeling van een van de boeiendste landschappen van ons land tot zijn tegenwoordige, zo terecht geroemde aanzien.

Formaat: 21x28 cm, omvang 176 pagina's, uitvoering: gebonden met stofomslag, illustraties: meer dan 300 foto's, gedeeltelijk in kleur, ISBN: 90 70072831., prijs: f 64,50.